

CIGARETTES « TASANI »

Les plus douces.

Envoi gratis d'un échantillon sur demande affranchie adressée à
A. PIOT, 41, Rue Brogniez (Bruxelles).

Les Cigarettes TASANI se trouvent chez tous les bons marchands de Tabac

Botha, Dewet, Delarey.

M. BOGAERTS, artiste-peintre à Bruxelles,

20, rue de la Montagne.

tient à la disposition du public les portraits à l'huile des 3 généraux, de Kruger, Steyn et L. Meyer ; dimension 23 x 28 cm. à fr. 25, — pièce, y compris un beau cadre d'or très fin.

Un quart du montant sera remis aux généraux pour les veuves et orphelins Boers.

Dem. prospectus et certifiat de Mme Veuve Lucas Meyer.

MAISON BRIAS & Cie

BORDEAUX.

BRUXELLES.

103, Quai des Chartrons.

18, rue Marché-au-Bois.

Fournisseurs de la Cour.

Spécialité de vins fins de Bordeaux et Bourgogne.

Assortiment complet de Champagne, Porto, Madère, Malaga, Cognac, etc.

Distillerie de liqueurs fines et ordinaires.

ACCEPTÉ AGENTS AVEC CLIENTÈLE, BONNES RÉFÉRENCES.

LIBRAIRIE DE M. COLLÉE,
Grand'Place, Tongres.

Les Droits en matière d'Education, par le Père Gobrs, Rédemptoriste.

Série de 12 brochures, brochée fr. 6,00

" " " cartonnée, " 10,00

Cours de Botanique, 1re partie, plus de 1000 fig. dans le texte, par A. BELLYNCK S.J., fr. 10,00

Cours de Botanique, 2e partie, avec 1077 figures dans le texte, par A. BELLYNCK S.J., fr. 10,00

Guide de l'Herborisateur, par E. PAQUE S.J., fr. 1,25

De Vlaamsche Volksnamen der planten van België, Fransch-Vlaanderen en Zuid-Nederland, versiert met 675 figuren in den tekst, door E. PAQUE, van het gezelschap van Jesus, fr. 10,00

Beau petit dogcar

comme neuf, pour poney, à vendre. S'adresser au bureau du journal.

GEKLEURD
PAPIER OM
BLOEMEN
TE MAKEN.
In 't groot en in 't klein
Bij M. COLLÉE
GROOTE MARKT,
Tongeren

Librairie COLLÉE

Grand'Place à Tongres.

MOIS DE NOVEMBRE.

Le Soulagement des Ames du Purgatoire, par un Evêque de Genève, fr. 1,50
Nouveau Mois des Ames, par Alph. Van Loo, fr. 0,60
Mois des Ames du Purgatoire, par M. l'abbé Provost, fr. 0,60
Les Ames du Purgatoire, par le Père Portmans, fr. 1,20
Kleine Volksmaand voor de Geloovige Zielen, fr. 0,45
Nieuwe Maand der Geloovige Zielen, door Alph. Van Loo, fr. 0,60
De Zielen des Vagevuurs, door Pater Portmans, fr. 1,20
Trekbriefjes voor de maand November, fr. 0,15

MORCEAUX DE MUSIQUE.

L. LA ROSE. La Voix des Saules, fr. 2,00
Chargez, galop caractérist. » 2,00
Fête des Anges, » 2,00
Songe Bleu, » 2,00
Aube dorée, » 2,00
Ondes Argentines, » 2,50
Chanson d'Avril, » 2,00
Nuit Etoilée, » 2,30
Chanson des Lis, » 2,00
Sous la Feuillée, » 1,75
E. MACK. L'Aurore, » 2,00
L. FISCHER. La Fauvette, » 2,00
JOSEPH HANSON. Vision Angélique, » 2,00
AUG. HERX. Belle Jeunesse, » 1,75
HENRI VAN GAEL. L'Iris, » 1,00
" Fleurs de Lys, » 1,50
" Joyeuse Entrée, » 1,25
" Le Laurier, » 1,00
" Bluettes, » 1,50
JEAN DEBATTY. Le Bal Villageois, quadr. » 1,50
" Les Jongleurs, » 1,75
" Le Bal Villageois, Valse, » 1,00
" Id. 6 danses faciles, » 3,00

ALMANAKKEN.

Allemands Gerief, fr. 0,10
Leuvense, » 0,40
Mathieu Laensberg, dubbele, » 0,40
id. enkele, » 0,20
Almanach Pittoresque, » 0,40
Almanach Mignon, » 0,05
Almanach de Liège, » 0,10

VIENT DE PARAITRE ET EST
EN VENTE

à la librairie COLLÉE,

Grand'Place, à Tongres :

COMPTE-RENDU

DU

Congrès Archéologique
et Historique de Belgique.

TENU A TONGRES DU 4 AU 8 AOUT 1901,

sous la direction de la Société

Scientifique et littéraire du Limbourg,
à l'occasion de son 50e anniversaire,

PUBLIÉ PAR

FRANÇOIS HUYBRIGTS,

Secrétaire-Général du Congrès.

Deux volumes, 716 pages, avec nombreuses planches hors texte, prix : 5 fr.

BIJVOEGSEL AAN DEN POSTRIJDER

van den 31 October 1902.

Gedenkt de arme zielen.

Niet ver van de rivier de Donau, ligt op eene lichte hoogte, een dorpje, dat met zijne aardige, nette huizen, vooral echter met zijne schoone, van verre zichtbare parochiekerk, de voorbijreizenden vriendelijk groet en tot bezoek uitnodigt; van daar is het ook reeds een zeer gezocht uitspanningsoord voor de stedelingen geworden, te meer daar onmiddellijk achter de gemeente een bosch begint, dat, in de boote afwisseling over berg en dal, zich uren ver uitstrekt en den vrienden der natuur de schoonste, aangenamste ontspanning biedt.

De oude parochiekerk wordt bedient door priesters der orde van den H. Franciscus; in eenvoud, gebed en vrome overweging, in werken van liefde tot God en den naaste, brengen deze eerwaardige dienaren des Heeren bunne dagen door en dikwijls staan vreemdelingen, zoowel als ingezetenen, verbaasd over de overvaardigheid en bereidwilligheid, waarmee zij bij dag en bij nacht, bij hitte en koude, bij storm en onweer, nu deze, dan gene hut in het gebergte opzoeken, om den zieken de troostmiddelen der H. Kerk te brengen en hen op een gelukkigen dood voor te bereiden, of aan dezen of geenen arme en behoevende de zoo vurig gewenschte hulp en redding te brengen.

En zoo hield zich dan een aantal jaren geleden onder vele andere bezoekers ook een vrolijk gezelschap van zes heeren en vier dames in die streek op, om naar hartelust de frissche berglucht in te ademen, om zich eens te ontspannen van de gewone vermoeiende bezigheden, en ook de omgeving, waarvan zij reeds zooveel gehoord hadden, van nabij te leeren kennen. Iederen avond werd bij het gemeenschappelijk avondmaal 't program voor volgende dag vastgesteld, en als het weder en omstandigheden het toelieten, hield men zich gewoonlijk ook zeer nauwkeurig daaraan. Eens werd er afgesproken, den volgende namiddag een uitstapje naar het schoone, uitgestrekte bosch te ondernemen en het, zoo mogelijk in rechte richting tot aan het andere einde af te loopen.

Het voorstel vond algemeen bijval en reeds verheugde men zich op het aangename uitstapje. Daags daarop gingen zij allen, gelijk gewoonlijk, naar de heilige Mis, bevolen zich zelven en hun dierbaren die te huis waren, in de bescherming des Hemels en baden den goeden God, dat Hij hen genadig zou geleiden en beschermen tegen alle gevaren van lichaam en ziel.

Bijzonder godvruchtig baden allen voor de geloovige zielen in het vagevuur, smeekten voor haar om barmhartigheid en bidden deze vrienden Gods om hun moedige voorspraak in hun tijdelijke en eeuwige aangelegenheden. Bij het verlaten van het bedehuis, gingen zij ook nog in de naast de sacristie gelegen spreekkamer van het klooster, waar zoeg pas een bewoner van het huis, een priester der orde, op de allereenvoudigste wijze op een lijkbaar gelegd was.

Hij was den dag te voren gestorven. Kalme en zalige vrede waren op zijn gelaat te lezen en men meende niets anders of men had een na den arbeid van den dag in de kluismerde voor zich.

Getroffen door den aanblik van den priester, die daar in eenvoudige, armoedige kist rustte, denkend dan aan het hun allen vroeger of later wachtende afscheid van deze wereld, knielden zij in het vertrekkeer, baden rechtzinnig en hartelijk voor het zieleheil van den afgestorvene en besprekelden hem met wijwater; toen zij het klooster verlieten, zag men bij alle treuen van ontroering en der inoogste deelname in de oogen. En toen zal wel menigeen uit het gezelschap gedacht hebben: Ach, mocht mij eens een zoo gezukking heengaan beschoren zijn!

Op het bepaalde uur nu des namiddags, kwamen allen stipt op de afgesproken plaats; na eene korte onderhandeling werd de march aanvaard en weldra nam het heerlijke majestueuse woud de vroolijke toeristen in zijn geele, verfrisschenden schaduw op.

Tegen zes ure hield men halt en nam men een kleine pauze; daarop de weg langzaam voortgezet. Reeds was het over zevenen, toen zich, zonder dat men het in het donker van het woud eerder bemerkte had, de lucht langzamerhand betrok: Eer het een half uur verder was, werd het volslagen duister, de wind groeide langzaam aan tot eene storm en de geweldige woudreuzen kraakten; weldra vielen er ook dikke dropfels, waarop een vreeselijke stortregen volgde.

In welk een beklagenswaardigen toestaad het gezelschap zich nu bevond, — zonder regenschermen, zonder warme kleederen, zonder eenige beschutting, — laat zich licht denken; afzonderlijk stonden zij onder hooge boomen en sidderden van koud en angst. De duisternis nam dermate toe, dat weldra de een den ander niet meer zag; daar zij allen hier en daar verstrooid waren, konden zij ook over niets met elkander ophandelen. Reeds stonden zij meer dan een uur in den regen, in den storm en in de koude, en nog altijd geen uitzicht op verbetering en, —

geen redding! Hun toestand wast werkelijk hopeloos.

Wat nu begonnen? Een kloekmoedig lotgenoot ging nu van boom tot boom en gaf door veel roepen te versaan, dat men toch weder bijeen zou komen en, zelfs te koste van de grootste inspanning, den weg zou trachten te vervolgen, want dat nog langer verwijlen met groot levensgevaar verbonden was, te meer daar ook de bliksem degenen die tegen de boomen leunden, ieder oogenblik dreigde te treffen. Nu tasten zij in de dikste duisternis steeds verder van boom tot boom, door de schrikkelijke duisternis.

Op eens blijft een der vrouwen staan en zegt met zwakke stem tot de overigen: « Om Gods wii, ik voel mij hier alles behalve op mijn gemak; wij komen hier, geloof ik, dezen nacht allen ellendig om; welk een schrikkelijk ongeluk. God zij ons zondaars genadig! Ach volg mij en bid met mij voor de arme zielen, opdat dezen ons voor haar voorspraak reddten uit onzen nood! Anders slaat, geloof ik, dezen nacht ons laatste uur! » Met een gehoorzaamden allen aan deze vriendelijke vermaning en baden luid en uit den grond huns hartens drie Onze Vaders en Weesgegroeten voor de geloovige zielen in het vagevuur. Dan sleepten zij zich nog eenigen tijd moede en afgemat tusschen de boomen voort als plotseling een stem uit de verte hun scheen te roepen: « Halt! Om Gods wil, halt! Anders zijt gij verloren! »

Als vastend bleven allen staan. Degene echter, die aan de spits van den treurigen stoet ging, ziet op eenigen afstand een priester in het habijt der Franciscanen, die hun een lichte voorhoudt. « Ziedaar », sprak de vreemdeling, « dien vreeselijken afgrond; nog enkele oogenblikken, en gij waart allen in de diepte verdwenen. Daar! Ziet hoopvol op naar de eeuwige hoogten! Ziet gij hoe het schoone hemelgewelf weer te voorschijn komt en maan en sterren u weer den weg willen wijzen? Daar rechts is het pad, dat u spoedig bij menschelijke woningen brengt. Nu — zoo gaat dan in Gods naam! »

Het gezelschap stond roerloos over hetgeen zij gezien en gehoord hadden; eindelijk onderbreekt een der mannen de akelige stilte en waagt te vragen:

« Zeg ons toch, eerwaardige vader, wat u in zoo stormigen nacht in het donker van het woud voert? Hebt gij wellicht aan een zieken, aardschen pelgrim, die zich met den goeden God wilde verzoeken, de troostmiddelen der heilige kerk gebracht? Of heeft misschien ons rouwmoedig gebed bij God verhooring gevonden en zijt gij als redder gekomen? » De eerwaardige priester, met gevouwen handen ten hemel blikkend, gaf